

Kraków, 21.05.2017 r.

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

**Ocena osiągnięcia naukowego oraz innych osiągnięć naukowych,
organizacyjnych i dydaktycznych Dr Artura Cieślara-Pobudy w związku z
jego wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

Przedstawione do oceny materiały dotyczą wniosku Pana dr Artura Cieślara-Pobudy z dnia 16 stycznia 2017 roku, o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medycznej w dyscyplinie biologia medyczna. Jako podstawa wniosku zgłoszonych jest sześć publikacji oryginalnych, stanowiących zdaniem wnioskodawcy „jednotematyczny cykl publikacji” uzasadniający nadanie wspólnego tytułu „*Indukowane pluripotencjalne komórki macierzyste – potencjalne zastosowania dla medycyny regeneracyjnej oraz ryzyko związane z ich podobieństwem do nowotworowych komórek macierzystych*”. Jako jednostka organizacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wskazane zostało Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie.

Wydział Biochemii,

Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii

Medycznej

Analiza przebiegu kariery naukowej Kandydata

Pan Artur Cieślara-Pobuda ukończył Wydział Chemii Politechniki Śląskiej w Gliwicach, uzyskując 10 lipca 2007 roku tytuł magistra inżyniera technologii i inżynierii chemicznej. Po 5 latach, 26 czerwca 2012 roku uzyskał stopień doktora inżyniera w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie biocybernetyka i inżynieria biomedyczna, na podstawie rozprawy doktorskiej „*Odpowiedź komórkowa na promieniowanie jonizujące: rola polimerazy poli(ADP-rybozy)-1 i reaktywnych form tlenu*”. Stopień ten uzyskał na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Kierownik zakładu

Prof. dr hab. Józef Dulak

Wg przedstawionych danych (załącznik nr 8), rok po uzyskaniu tytułu magistra Kandydat rozpoczął pracę zawodową jako laborant w firmie Marbet-Wil, gdzie pracował do 30 czerwca 2009. Od czerwca do września 2009 Pan dr Artur Cieślara-Pobuda odbył staż w Cancer Research Center w Laval University w Kanadzie, i ponownie był tam od czerwca do września 2011 roku (wg załącznika nr 5). Przypuszczam, że w latach 2007 (2008?) do 2012 Kandydat mógł być słuchaczem studiów doktoranckich, choć nie znajduję o tym informacji w przedstawionych materiałach. Zaraz po obronie doktoratu, od 1 lipca 2012 roku, rozpoczął staż podoktorski w Department of Clinical and Experimental Medicine, Linköping University w Szwecji, który trwał do 31 grudnia 2015 roku. Po bardzo krótkiej dwumiesięcznej przerwie, od 1 marca 2016 roku przebywa na drugim stażu podoktorskim w Center for Molecular Medicine, University of Oslo w Norwegii. Równocześnie, od 1 października 2012 roku zatrudniony jest w Instytucie Automatyki Politechniki Śląskiej na stanowisku adiunkta, co w świetle przedstawionych powyżej informacji należy raczej uznać za jedynie formalne zatrudnienie.

ul. Gronostajowa 7

PL 30-387 Kraków

tel. +48 12 664 6375

+48 506 006 083

fax +48 12 664 6918

jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

Ocena istotnej aktywności naukowej:

a) Ocena osiągnięcia naukowego

Uwagi ogólne

Dotychczasowa kariera naukowa Pana dr Cieślara-Pobudy jest typowa dla młodego badacza, który po uzyskaniu stopnia doktora zdobywa dalsze doświadczenie odbywając kolejne staże podoktorskie. Jest oczywiste, że w trakcie takich staży post-dok realizuje tematykę badawczą opiekuna, wykonując najczęściej jej lub jego projekty badawcze. Jest to normalna, powszechnie przyjęta i w zasadzie słuszna strategia, pod warunkiem, że praca jako post-dok nie trwa zbyt długo. W tym przypadku Kandydat jest dopiero pięć lat po uzyskaniu stopnia doktora, chociaż także nierzadko jest to już czas, kiedy młody badacz dowodzi swojej samodzielności. Często się bowiem zdarza, że dość szybko po doktoracie, a nawet wcześniej, już jako doktorant, młody badacz wykazuje zdecydowane znamiona samodzielności, proponując własne tematy badawcze, zgłaszając i uzyskując projekty, w których jest osobą kierującą, realizuje nie tylko własne pomysły ale także opiekuje się studentami i doktorantami. Obecność takich wydarzeń w życiorysie wskazuje na samodzielność badawczą i jest jednym z zasadniczych kryteriów pozwalających wnioskować o dojrzałości do stopnia doktora habilitowanego.

Z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia w przypadku dorobku pana dr Artura Cieślara-Pobudy. Kandydat nie ma w swoim życiorysie osiągnięć przekonywujących o zdobyciu umiejętności kształtowania własnej tematyki badawczej. Nie uzyskał samodzielnie ani nie był kierownikiem żadnego projektu badawczego. Informacje o opiece nad studentami wskazują na pewne doświadczenie w kształceniu młodej kadry, ale znowu typowe dla post-doka na początku kariery naukowej, a nie badacza aspirującego do samodzielności.

Analiza szczegółowa

Przedstawiony do oceny zbiór prac pod tytułem „*Indukowane pluripotencjalne komórki macierzyste – potencjalne zastosowania dla medycyny regeneracyjnej oraz ryzyko związane z ich podobieństwem do nowotworowych komórek macierzystych*” sugeruje zwartą i jednorodną tematykę badawczą, w której właściwości regeneracyjne komórek iPSCs (ang. *induced pluripotent stem cells*) rozpatruje się w kontekście ich podobieństwa do nowotworowych komórek macierzystych (CSC – *cancer stem cells*) i potencjalnego związanego z tym ryzyka. W istocie zagadnieniu podobieństw iPSCs do nowotworowych komórek macierzystych poświęcona jest jednak tylko pierwsza praca. Kandydat jest w niej pierwszym autorem i swój udział ocenia na 85% (dużo, jak na sześciuosobowy zespół autorski i brak roli autora korespondencyjnego). W drugiej publikacji, w której Kandydat jest jednym z siedmiu autorów i ocenia swój udział na 20%, dyskutowana jest rola kinaza Akt-1 w w regulacji właściwości nowotworowych komórek macierzystych raka piersi (*breast cancer stem -like cells*). Mimo, że w pracy tej badana jest ekspresja genów takich, jakie ulegają także ekspresji w iPSC, to związek tej publikacji z iPSC jest tylko hipotetyczny i w mojej ocenie nie może być uznany za wystarczający do włączenia publikacji do osiągnięcia o tytule jak wyżej – zarówno ze względu na temat jak i stosunkowo niewielki udział Kandydata (w dalszej części oceny przedstawię także dalsze uwagi merytoryczne do tej pracy). W trzeciej publikacji wchodzącej w skład osiągnięcia opisana została metoda pozwalająca na zróżnicowane wykrywanie komórek o odmiennych właściwościach, poprzez zastosowanie związków na bazie tiofenu (LCO – *luminescent conjugated*

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Wydział Biochemii,

Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii

Medycznej

Kierownik zakładu

Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7

PL 30-387 Kraków

tel. +48 12 664 6375

+48 506 006 083

fax +48 12 664 6918

jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

oligotiophenes). W pracy tej Kandydat jest pierwszym autorem (1/8 i swój udział ocenia na 65%). Ze względów merytorycznych ta publikacja także nie może być jednak uznana za wystarczająco związaną tematycznie z proponowanym osiągnięciem. W pracy tej Autorzy pokazali zróżnicowane barwienie komórek o odmiennej ekspresji p53, choć w mojej ocenie przedstawione wyniki tylko częściowo na to wskazują, ale tego nie dowodzą (nie zostały przeprowadzone odpowiednie badania z wyciszaniem/nadekspresją p53). Autorzy nie badali iPSCs, a sugestia, że zaproponowana metoda pozwala na odróżnienie CSC od innych nie została zweryfikowana a tym bardziej potwierdzona. Zatem zakres tematyczny tej pracy nie może być uznany za wystarczający dla włączenia jej do osiągnięcia o tytule jak wyżej. Dziwi ponadto, że ta praca (nr 3) cytowana jest w pracy nr 2 w sposób taki, jakby istotnie potwierdzona została w niej możliwość zastosowania LCO do wykrywania CSC. Cytuję fragment z pracy nr 2 (drugie zdanie dyskusji): *Some type of (cancer) stem cells may even be differentially visualized by certain fluorescent dyes*” (i zacytowana jest praca nr 3). Ponownie zaznaczam, że tego Autorzy nie pokazali w pracy nr 3. Uważam takie sformułowanie za nieuprawnioną nadinterpretację wyników opisanych w pracy nr 3.

W trzech pozostałych pracach oryginalnych wchodzących w skład osiągnięcia przedstawione są badania nad różnicowaniem iPSC do komórek nabłonkowych rogówki oka (praca nr 4) oraz kardiomiocytów (praca nr 5 i 6). Tylko w pracy nr 4 Kandydat jest pierwszym autorem (z udziałem 70% - na 9 autorów pracy; znowu bez roli autora korespondencyjnego), a w pracach nr 5 i 6 jest znowu jednym z wielu (odpowiednio 1/6 i 1/10 współautorów) i swój udział ocenia na odpowiednio 35 i 25%. Z tych powodów nie znajduję uzasadnienia do włączenia tych dwóch ostatnich prac do osiągnięcia jako wskazujących na „*znaczny wkład autora w rozwój dyscypliny naukowej*”. W pracy nr 4 Autor brał udział w badaniach, w których porównano możliwość różnicowania iPSC do komórek nabłonkowych rogówki z bezpośrednim transróżnicowaniem fibroblastów do takich komórek. Badania opisane w pracy mają jednak bardzo wstępny charakter, opierają się przede wszystkim na pokazaniu ekspresji genów nabłonka za pomocą RT-PCR, w dodatku bez jakiegokolwiek analizy statystycznej. Nie jest to więc w mojej ocenie praca wnosząca istotny wkład w badania nad iPSC.

Dodatkowo, obok publikacji oryginalnych włączonych w skład osiągnięcia, Kandydat przytacza trzy prace przeglądowe, które jego zdaniem (cytuję) „*tworzą jednolity tematycznie ciąg publikacji opisujących problemy związane z przeprogramowaniem komórek somatycznych do komórek iPSC, ich podobieństwem do nowotworowych komórek macierzystych (ang. CSC) oraz metodami detekcji komórek CSC*”. Tytuły i zawartość tych publikacji częściowo odnoszą się do tematu osiągnięcia. Ale bardzo częściowo, gdyż w zasadzie dotyczy to tylko pierwszej pracy przeglądowej. Dwie pozostałe dotyczą CSC i tylko przy dużej swobodzie interpretacyjnej można je powiązać z iPSC. Ponadto, Kandydat jest w tych pracach jednym z kilkunastu współautorów w każdej (odpowiednio 1/10; 1/11 i 1/12), nie jest pierwszym ani korespondencyjnym autorem. Taki wkład w pracach przeglądowych należy uznać za bardzo mały. Co najistotniejsze, na jakiej podstawie recenzent może uznać znaczący wkład Kandydata w koncepcję stanowiącą temat osiągnięcia naukowego, jeżeli wkład Kandydata w pracę przeglądową omawiająca podobieństwa i różnice iPSC z CSC jest tak niewielki?

Odnosząc się do zawartości publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe chciałbym zwrócić ponadto uwagę na kilka spraw. Po pierwsze wątpliwości budzi sposób sformułowana przez Autora sugestii o znacznym podobieństwie iPSC do nowotworowych komórek macierzystych. Na jakiej podstawie Autor wnosi, że komórki iPSC podobnie jak CSC wykazują zwiększoną skłonność do tworzenia nowotworów? Tworzenie nowotworów (czy raczej potworniaków - *teratoma*) jest

Wydział Biochemii,
Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii
Medycznej

Kierownik zakładu
Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7
PL 30-387 Kraków
tel. +48 12 664 6375
+48 506 006 083
fax +48 12 664 6918
jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

cechą komórek pluripotencjalnych – zarodkowych komórek macierzystych (ESC – *embryonic stem cells*) oraz iPSC. Sugerowanie pod tym względem szczególnych cech iPSC, bardzo podobnych do CSCs jest oczywiście możliwe, ale zweryfikowanie takiej hipotezy wymaga znacznie bardziej zakrojonych badań aniżeli przeprowadzili je autorzy w pierwszej publikacji. Wymagałoby znacznie głębszego porównania iPSCs z nowotworowymi komórkami macierzystymi.

W przedstawionym autoreferacie znalazło się także kilka sformułowań co najmniej dyskusyjnych bądź niejasnych. Na stronie 4 (ostatnie zdanie) Autor uzasadniając badania iPSC i CSC stwierdza, że badania te (cytuję) „*mogą pomóc w poznaniu przyczyn nowotworzenia w tkankach pochodzących od iPS, a także prowadzić do zmniejszenia ryzyka ich powstawania*”. Co Autor ma na myśli formułując takie przypuszczenia? Jak zaznaczyłem wyżej, tworzenie teratom jest cechą komórek pluripotencjalnych (czyli zarówno iPSC jak i komórek zarodkowych) – ale tylko wtedy, gdy podawane są w postaci nieodróżnicowanej. Zatem ryzyko utworzenia teratom w przypadku zastosowania komórek różnicowanych z iPSC lub ESC wiąże się z możliwością pozostawania wśród takich komórek zróżnicowanych komórek pluripotencjalnych. Nikt rozsądny nie będzie jednak podawał pacjentom komórek nieodróżnicowanych, chociaż ryzyko pozostania komórek nieodróżnicowanych wśród zróżnicowanych istnieje i ryzyko takich problemów oczywiście jest w obiekcie zainteresowań badaczy zajmujących się wykorzystaniem iPSC w medycynie regeneracyjnej. Ale jaki to ma związek z sugerowanym i na jakiej podstawie (zwiększonym?) nowotworzeniem w tkankach pochodzących od iPSC?

Kolejne sformułowanie (strona 5) rodzi pytanie, czy Kandydat rozumie właściwie terminologię, którą stosuje. Dr Artur Cieślak-Pobuda stwierdza bowiem: „*w swojej pracy skupiałem się także na wpływie Akt-1 na zachowanie pluripotencjalności w nowotworowych komórkach macierzystych*”. Jak wiadomo, pluripotencjalność to zdolność komórek macierzystych (iPSC oraz ESC) do różnicowania do komórek wszystkich trzech listków zarodkowych. Tymczasem w pracy dotyczącej Akt-1 (praca nr 2) autorzy (przy tylko częściowym udziale Kandydata – 20%) badali rolę jądrowej Akt-1 w domniemanych nowotworowych komórkach macierzystych raka piersi. Jak wynika z zawartości pracy badali ich klonogenność, proliferację oraz ekspresję genów, w tym niektórych charakterystycznych dla komórek pluripotencjalnych (*Oct-4, Nanog, SOx2, Klf4*). Należy jednak pamiętać, że ekspresja tych genów nie jest jednak wystarczającym dowodem na pluripotencję, co najwyżej wskazówką - a w pracy nie ma badań pokazujących zdolność CSC do różnicowania do komórek trzech listków zarodkowych oraz tworzenia teratom. Zatem nie ma podstaw do używania określenia „pluripotencjalne” w stosunku do badanych CSC. Ponadto należy zwrócić uwagę, że metoda RT-PCR używana do wykrywania ekspresji *Oct4* czy *Nanog*, ze względu na występowanie różnych izoform tych genów, a także pseudogenów, może prowadzić do wykrywania ekspresji takich izoform, które nie są związane z pluripotencją. W pracy brak informacji, czy Autorzy użyli właściwych kontroli pozytywnych i negatywnych wykluczających ryzyko detekcji izoform. W pracy brak także istotnych informacji o liczbie wykonanych powtórzeń doświadczeń, na co powinni byli zwrócić uwagę recenzenci tej pracy.

Tylko w trzech na sześć wymienionych w osiągnięciu prac oryginalnych wkład Kandydata wskazuje na jego największe zaangażowanie. Jest w tych trzech publikacjach pierwszym autorem. W pozostałych trzech pracach oryginalnych, oraz w trzech pracach przeglądowych podanych jako uzupełnienie osiągnięcia, jest jednym z kilku autorów i w żadnej z tych prac jego udział nie przekracza 50%, jest nawet znacząco mniejszy. Co istotne, w żadnej ze zgłoszonych jako osiągnięcie prac Kandydat nie jest autorem korespondującym. Jak wiadomo, w naukach o życiu

Wydział Biochemii,
Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii

Medycznej

Kierownik zakładu

Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7

PL 30-387 Kraków

tel. +48 12 664 6375

+48 506 006 083

fax +48 12 664 6918

jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

taka rola jest zwyczajowo i powszechnie związana z najważniejszym koncepcyjnym udziałem – zaproponowaniem tematu badawczego, koordynowaniem prac zespołu, kierowaniem przygotowania maszynopisu. Rola autora korespondującego wskazuje na dojrzałość badawczą i samodzielność naukową – cechy, których oczekuje się od Kandydata do stopnia doktora habilitowanego. Brak takiej roli Kandydata skłania natomiast do uznania, że jego udział w powstaniu publikacji miał przede wszystkim charakter wykonawczy. Jak widać z powyższej analizy, w przeważającej większości była to rola członka (wielosobowego) zespołu. Nie deprecjonując zatem aktywności badawczej Kandydata typowej dla dobrego post-doka, nie można jednak stwierdzić na podstawie załączonych materiałów, że zgłoszone przez Kandydata osiągnięcie wypełnia Art. 16. Pkt. 1 ustawy, mówiący jednoznacznie o wymogu „*znaczącego wkładu Autora w rozwój dyscypliny naukowej*”.

Podsumowując ocenę osiągnięcia naukowego Kandydata muszę stwierdzić, że nie jest ono wystarczające do uznania go za samodzielne i znaczące z dwóch powodów. Po pierwsze, tytuł osiągnięcia naukowego mający, jak w przypadku każdej takiej sytuacji wskazywać na związek tematyczny pomiędzy publikacjami, nie znajduje odzwierciedlenia w ich zawartości. Prace, choć częściowo dotyczące iPSC (publikacje 1, 4-6), są w istocie dość luźno ze sobą powiązane, i tylko poprzez pierwszą z nich odnoszą się do części tytułu wskazującego na porównywanie iPSC do nowotworowych komórek macierzystych. Najbardziej podobne do siebie, choć także dotyczące różnych możliwości różnicowania iPSCs są prace 4-6, w których jednak udział autora jest niewielki jak na oczekiwany od publikacji zgłaszanych jako osiągnięcia habilitacyjne. Z tą heterogennością osiągnięcia wiąże się, a właściwie jest także jego przyczyną drugi powód nie pozwalający uznać osiągnięcia za wystarczające do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Powodem tym jest brak przesłanek wskazujących na samodzielne opracowanie wyodrębnionego tematu badawczego.

b) Ocena osiągnięć naukowo-badawczych oraz innej istotnej aktywności naukowej

Dr Artur Cieślak-Pobuda jest dotychczas współautorem 24 publikacji, które wymienia w załączniku nr 3. Trzy prace ukazały się przed obroną doktoratu, pozostałych 21 po obronie. Liczbowo jest to niewątpliwie wynik bardzo dobry, wskazujący na dużą aktywność i pracowitość. Dr Cieślak-Pobuda jest pierwszym autorem w siedmiu z tych 24 publikacji (załącznik nr 3 – poz. 2, 4, 7, 9, 16, 17, 22), ale trzy z tych siedmiu prac to prace przeglądowe (w tym poz. 9 w załączniku nr 3 to praca trzystronicowa (komentarz redakcyjny); a praca nr 4 z załącznika nr 3 to dwustronicowy komentarz). Spośród czterech prac eksperymentalnych, w których Kandydat jest pierwszym autorem jedna (poz. 2 załącznik 3) to praca powstała przed doktoratem, a trzy pozostałe (załącznik 3 – poz. 7, 16 i 22) wchodziły w skład osiągnięcia habilitacyjnego.

Analiza bibliometryczna dorobku Kandydata wykonana przez Bibliotekę Główną Politechniki Śląskiej podaje inne wartości (29 pozycji wg Web of Science), ale to zestawienie obejmuje także streszczenia konferencyjne indeksowane przez Web of Science. Wyliczanie na takiej podstawie tzw. sumarycznego Impact Factor daje niewłaściwy obraz aktywności naukowej (nie tylko tego Kandydata, ale kogokolwiek). Należy pamiętać, że IF daje pewną informację o rozpoznawaniu czasopisma, ale nie może być podstawą indywidualnej oceny naukowca!. Publikacje dr Artura Cieślaka-Pobudy dotychczas były cytowane łącznie 161 razy (w tym 35 to autocytowania), a indeks H wynosi 7.

Wydział Biochemii,

Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii

Medycznej

Kierownik zakładu

Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7

PL 30-387 Kraków

tel. +48 12 664 6375

+48 506 006 083

fax +48 12 664 6918

jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Dr Artur Cieślak-Pobuda nie uzyskał dotychczas samodzielnie grantu badawczego i nie kierował dotychczas żadnym takim grantem. Autor wymienia jako (współ)kierowany przez siebie projekt w ramach stypendium Marie Skłodowskiej-Curie (nb. Kandydat używa terminu „Marie Curie”, podczas gdy od roku 2014 program ten także uwzględnia polskie nazwisko dwukrotnej laureatki Nagrody Nobla i taka nazwa programu powinna być stosowana). Tymczasem te projekty to w zasadzie typowe stypendia dla post-doków, których tematy badawcze proponowane są przez opiekunów zapraszających post-doków. Oczywiście wskazane jest, by kandydaci wnosili do takich projektów własne pomysły, które potem odzwierciedlane mogą być w publikacjach nie tylko poprzez pierwsze ich autorstwo ale także rolę kierowniczą – autora korespondującego. W przypadku ocenianego wniosku nie znajduję dowodów, że realizacja tego projektu, w której Kandydat przypisuje sobie rolę kierowniczą (i głównego wykonawcy) jest jego pomysłem. Tym bardziej, że jak wynika z opisu w załączniku nr 2 (strona 19), tematyka badawcza jego obecnego, drugiego stażu podoktorskiego dotyczy różnicowania iPSC oraz ESC do komórek hematopoetycznych i komórek krwi. W dotychczasowym dorobku dr Andrzeja Cieślaka-Pobudy brak takiej tematyki, można więc przypuszczać, że pomysł tych badań związany jest z zainteresowaniami obecnej jednostki/zespołu, w której pracuje Kandydat.

Kandydat bierze także aktywny udział w konferencjach naukowych. Dotychczas prezentował 40 posterów (22 przed doktoratem, 18 po), trzykrotnie wygłaszał referaty (w tym dwa jak można wnosić z tytułów na lokalnych spotkaniach w Linköping i Oslo). Był recenzentem ponad 30 maszynopisów prac w czasopiśmie międzynarodowych i jak podaje jest redaktorem gościnnym (*lead guest editor*) w specjalnym numerze czasopisma *Oxidative Medicine and Cellular Longevity* (ale zeszyt ten chyba jeszcze się nie ukazał, gdyż podawany jest rok 2017).

Podsumowując, liczbowo osiągnięcia Pana dr Artura Cieślaka-Pobudy wskazują na jego duże zaangażowanie naukowe. Dorobek jest dobry, w ostatnim okresie dotyczy w zagadnień związanych z reprogramowaniem komórkowym, nowotworowych komórek macierzystych, metodami wykrywania komórek oraz wrażliwości komórek na stres. Dorobek nie ma jednak jeszcze znamion samodzielności, a realizacja obecnego projektu na Uniwersytecie w Oslo wskazuje, że Pan dr Artur Cieślak-Pobuda nadal kontynuuje swoje badania jako post-dok.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Z przedstawionych materiałów można wnioskować o pewnym zaangażowaniu Kandydata w działalność dydaktyczną. Jest to jednak zakres stosunkowo niewielki, typowy co najwyżej dla post-doka. Przyczyną tego może być fakt, że Kandydat nie miał dotychczas takiej okazji, ze względu na pracę w zagranicznych zespołach badawczych, a nie na uczelni w Polsce (może za wyjątkiem okresu studiów doktoranckich?). Nie może to być uznane za element obciążający. Niemniej jednak w opinii tej oceniane jest przygotowanie Kandydata do stopnia doktora habilitowanego. Od osoby aspirującej do stanowiska samodzielnego pracownika naukowego oczekuje się, że bierze już aktywny udział w kształceniu młodej kadry, samodzielnie występując o granty i zdobywając funduszy na badania. Jak przedstawiłem wyżej, tego warunku Kandydat jednak nie spełnił.

Dr Artur Cieślak-Pobuda wskazuje także na pewne elementy zaangażowania organizacyjnego, jak współudział w organizacji konferencji czy członkostwo w towarzystwach naukowych. Osiągnięcia te można uznać za wystarczające na tym etapie rozwoju naukowego.

Wydział Biochemii,
Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii
Medycznej

Kierownik zakładu
Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7
PL 30-387 Kraków
tel. +48 12 664 6375
+48 506 006 083
fax +48 12 664 6918
jozef.dulak@uj.edu.pl

<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>

Podsumowanie

Chciałbym podkreślić, że powyższe krytyczne uwagi nie odnoszą się do oceny dorobku naukowego oraz innej działalności naukowej Kandydata jako całości. Taka ocena jest pozytywna, gdyż osiągnięcia naukowe i w pewnym stopniu organizacyjne kandydata wskazują, że jest on dobrym post-dokiem z perspektywą dalszego rozwoju. Jednak zdobycie cech samodzielności naukowej oczekiwanych od kandydata do stopnia doktora habilitowanego jest w przypadku dr Artura Cieślara-Pobudy dopiero kwestią przyszłości, w mojej ocenie jeszcze dość odległej. Uzasadnieniem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nie może być jedynie liczba publikacji i przedstawienie kilku z nich jako odrębnego osiągnięcia naukowego. Wniosek taki musi spełniać istotne warunki. Tymczasem zgłoszone do oceny osiągnięcie naukowe nie jest wystarczające ze wskazanych i szeroko omówionych wyżej powodów merytorycznych oraz formalnych (zaangażowanie Kandydata). Analiza ta nie pozwala na wystawienie osiągnięciu pozytywnej oceny i tym samym uniemożliwia poparcie wniosku o przyznanie stopnia doktora habilitowanego.

Wniosek końcowy

W oparciu o przeprowadzoną ocenę, uzasadnioną jak wyżej, stwierdzam, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe nie spełnia warunków określonych w art. 18 ustawy o tytule i stopniach naukowych w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 16 ustawy. Na tej podstawie wnoszę do komisji habilitacyjnej o odrzucenie wniosku dr Artura Cieślara-Pobudy o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Wydział Biochemii,
Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Biotechnologii
Medycznej

Kierownik zakładu
Prof. dr hab. Józef Dulak

ul. Gronostajowa 7
PL 30-387 Kraków
tel. +48 12 664 6375
+48 506 006 083
fax +48 12 664 6918
jozef.dulak@uj.edu.pl
<http://biotka.mol.uj.edu.pl/zbm/>